CAMPIONATUL ŞI SELECŢIONABILII

Campionatul a fost dintotdeauna şi rămîne seismograful cel mai sensibil al formei şi valorii jucătorilor, cele două criterii care girează alcătuirea unui lot reprezentativ.

De aceea am considerat oportun ca acum, în perioada premergătoare meciurilor internaţionale cu Austria şi Iugoslavia, să efectuăm un prim test al jucătorilor apţi să intre în vederea selecţionării, pe fundalul comportării lor în acest retur.

Jucătorii în cauză, unii antrenori şi redactori ai revistei noastre, îşi exprimă astfel opiniile pe marginea lotului propus de comisia de selecţie. În mod firesc, unii antrenori ai echipelor din Divizia naţională A opinează, pe baza cunoaşterii temeinice a propriilor lor elevi, şi pentru unii jucători care n-au intrat încă în primul lot alcătuit de comisia de selecţie. Aceste propuneri, ca şi cele aparţinînd redactorilor revistei noastre care au asistat la evoluţiile duminicale ale formaţiilor din prima categorie, îşi găsesc reflectarea în celelalte materiale ale paginilor de faţă. Toate, încercînd o confruntare cît mai apropiată de realitate, menită să faciliteze reprezentarea cît mai fidelă a posibilităţilor fotbalului românesc în apropiatele întîlniri internaţionale.

Dobrin şi secretul mingii...

Grupul jucătorilor care s-a reunit ieri la Bucureşti pentru un trial în compania echipei Electronica Obor — numit lotul restrîns — va fi prezentat în cele ce urmează de pe anunţatele trei puncte de vedere : acela al antrenorilor respectivilor selecţionaţi, al însuşi celor reţinuţi de comisia F.R.F. şi — în sfîrşit — prin observaţiile redactorilor noştri, care i-au urmărit mai multe etape în şir.

PORTARII : DE LA UN ABSENT LA UN POSIBIL TITULAR...

Vom începe cu un... absent. **COMAN,** primul pe lista portarilor reţinuţi la lot nu a putut fi văzut. Dubla fractură, suferită la un deget, îl face încă indisponibil. Pînă cînd ? Răspunsul se află în posesia medicilor. Judecat după meciurile cînd a apărat poarta echipei din Piteşti, Coman a justificat selecţionarea, înregistrîndu-se o unanimitate a „juriului" de judecată.

Trecem la **RĂDUCANU,** desemnat secund al piteşteanului. Antrenorul Valentin Stănescu apreciază conştiinciozitatea cu care el s-a pregătit şi bunul început de sezon. Observaţiile cronicarilor noştri confirmă opinia antrenorului principal al Rapidului cu singura specificare că înaltul apărător al bucureştenilor feroviare trebuie să arate mai multă siguranţă la mingile pe jos.

FUNDAŞII : DOI LAUREAŢI — IVĂNCESCU ŞI BARBU

În plutonul apărătorilor de ultimă linie, întîlnim doi dintre fotbaliştii prezenţi la turneul în Brazilia : **IVĂNCESCU** şi **BARBU.** Faţă de unele temeri că săptămînile de acolo vor împieta asupra celor ce au urmat, de aici, din campionat, evoluţia lor a reprezentat o infirmare. Iată caracterizările cele mai recente pentru **IVĂNCESCU : „A făcut, în ultimele trei etape, jocuri foarte bune. Lucrează mult la antrenament. Are poftă de joc."** (N. Proca, antrenor al Steagului roşu). **„Cel mai bun de pe teren, în partida cu Steagul roşu. Foarte ofensiv. E adevărat că n-a avut un adversar direct permanent, Voinea jucînd retras."** (Radu Urziceanu, redactorul nostru). Ivăncescu este încrezător în forţele lui, e convins că va face faţă obligaţiilor echipei naţionale.

Unanimitatea de păreri o întîlnim şi în cazul lui **BARBU,** elogiat de antrenorul Mladin pentru seriozitatea şi constanţa lui, cu observaţia că nu ştie, uneori, să pună punct la timp driblingurilor prin care iese cu mingea din apărare.

Să ne oprim asupra unui nume nou printre selecţionabili : **TALPAI.** Antrenorii subliniază marea lui dorinţă de a progresa, de a se afirma. Spune mult şi faptul că, aflat la Bucureşti, pentru un tratament medical, nu uita ca în fiecare zi, în primele ore ale dimineţii, să se antreneze sîrguincios. Sigur că punctele de întrebare stăruie însă asupra realei lui valori tehnice. Altă nouă prezenţă în lot, **POJONI.** Antrenorul Dumitrescu e categoric : **„Va face faţă sută la sută pretenţiilor lotului reprezentativ."** Colegul nostru, Mircea Tudoran, adaugă cu justeţe că Pojoni n-a jucat un an şi jumătate dar a demonstrat o mare putere de readaptare la rigorile competiţiei. **„La Arad, în partida cu Petrolul, Pojoni a jucat fără greşeală",** specifică trimisul nostru. Totul este adevărat, dar nu este oare prematură hotărîrea de a-l selecţiona ? **MOCANU,** unul dintre cei mai experimentaţi dintre fundaşii noştri străbate o perioadă dificilă pentru că a suferit un accident la nas care îl supără destul. A şi jucat cu multă reţinere în faţa atacului lui UTA. În sfîrşit, **DELEANU.** Antrenorul Zaharia apreciază evoluţia lui Deleanu, din ultimele patru etape şi din partida de cupă, ca foarte bună. Iar „subiectul" nostru declara : **„Selecţionarea în lotul naţional mă onorează şi mă obligă."**

MIJLOCAŞII : ÎNTRE EXPERIENŢA ŞI TINERETE

Mijlocaşii sînt reprezentaţi de doi jucători total deosebiţi ca aspiraţii, actuale, determinate de vîrstă. **MANOLACHE** dispune însă — în ciuda anilor petrecuţi între o poartă şi alta — de rezerve de energie şi elan specifice tinereţii. Sînt oare acestea suficiente pentru a-l readuce în actualitate pe Manolache ? Totuşi antrenorul Mărdărescu susţine selecţionarea lui Manolache, spre deosebire de Bazil Marian care — fără să treacă cu vederea seriozitatea, constanţa, disciplina în viaţa particulară a elevului său **DINU,** îl socoteşte încă neajuns la valoarea pretinsă de lotul reprezentativ. Judecat prin prisma aprecierilor redactorilor noştri, care l-au urmărit în diverse meciuri, Dinu rămîne cel mai util jucător al lui Dinamo Bucureşti şi i se evidenţiază meritul de a apare mereu în atac, de a încerca mereu poarta, deşi obligaţiile postului său nu îi reclamă în primul rînd acest lucru.

ŞI IATĂ-NE LA GINGAŞUL COMPARTIMENT AL ATACULUI

Dobay declară (şi nu fără temei) într-un recent interviu din revista „Sport" că pe **PÎRCĂLAB** trebuie să-l acceptăm aşa cum e : un jucător de talent, fără combativitatea care i-ar fi apărat, i-ar fi pus şi mai mult în valoare acest talent. Defectul acesta îl simte cel mai mult antrenorul său — Marian : **„În deplasare joacă la mai puţin de jumătate din valoarea lui..."** Conducătorul tehnic al lui Dinamo nu-l socoteşte recomandabil pentru actualul lot. Partidele lui, urmărite de trimişii noştri, întăresc observaţia antrenorului. Or, cum primul meci al reprezentativei în acest sezon are loc la Viena !

Despre **GROZEA** şi **MOLDOVEANU,** antrenorul Ilie Oană are bune aprecieri. Dacă pentru primul pledează suita de meciuri remarcabile din retur — deşi începe să se observe o scădere a randamentului său (la Arad a fost complet şters), pentru al doilea găsim prea puţine elemente pro. Valoarea lui tehnică este destul de scăzută iar modul dezordonat de a acţiona nu prezintă o garanţie.

Ne întîlnim acum cu unul dintre jucătorii consacraţi, pus în lumină de ultimele sezoane internaţionale : **ION IONESCU.** Valentin Stănescu, antrenorul lui, se declară mulţumit de linia generală a comportării. Consideră ca partidă cea mai reuşită a lui din campionat, pe aceea cu Steaua. Pauza de 10 zile, impusă de accidentare, a reprezentat un handicap. Partida cu Universitatea Cluj a arătat acest lucru, fiindcă Ion Ionescu n-a mai dat randamentul presupus de valoarea lui de cît pe o jumătate de meci, repriza primă. Apoi s-a „stins". Se impune deci o reconsiderare a programului de antrenament.

OBLEMENCO, răsărit la un moment dat ca o speranţă a redusului nostru grup de vîrfuri de atac, capabile să spargă o apărare masivă şi concentrată, a făcut paşi înapoi din pricina unei prelungite accidentări dar şi din cauza unei reveniri în formă cu incetinitorul. Robert Cosmoc observă, un crescendo în comportarea jucătorului său. Destul de greu sesizabil, am adăuga noi. Masivul atacant craiovean crede cu toată convingerea în posibilităţile lui de a ajunge odată şi odată în centrul liniei de înaintare a naţionalei. Dar, pentru aceasta, nivelul actual al formei lui trebuie indiscutabil depăşit, ridicat la un indice superior, observaţie pe care o făcea şi antrenorul Em. Vogl după evoluţia lui Oblemenco în partida cu Progresul. Sigur că ultimul şi decisivul cuvînt îl are tot atacantul din Craiova.

★

Trialul de ieri al acestui prim lot a oferit comisiei de selecţie posibilitatea să-şi întărească unele convingeri sau să şi le retragă pe altele, adică să procedeze la menţineri în lot sau — mai ales — la unele remanieri. Aşteptăm ca aceste concluzii ale comisiei să se materializeze în noua alcătuire a lotului.

„PROFESORII" DESPRE ELEVII LOR MERITUOŞI

Vă prezentăm în cele de mai jos un scurt-metraj al convorbirilor noastre cu unii antrenori ai echipelor din prima divizie, pe tema : Ce jucători recomandaţi, actualmente, pentru lot ?

DIALOG DESPRE DOBRIN

Acest dialog s-a desfăşurat în două reprize : înainte şi după meciul piteştenilor cu A.S.A. Tg. Mureş.

Prima repriză *(de fapt, monolog Dobrin) : „Am început să simt, în preajma meciurilor, dacă pregătirea efectuată a fost bună sau nu, dacă orele pentru odihnă şi distracţie au fost bine folosite sau irosite. Astfel, înaintea meciului cu Dinamo Bucureşti am avut o nevralgie a muşchilor gîtului care m-a oprit de la antrenamentele mai tari ale săptămînii. Comoditatea a mai „agravat" puţin motivul real, astfel încît în meciul de la Bucureşti nu m-am simţit în apele mele. Despre Cupă, ce să zic ? Aci este o altă explicaţie, colectivă : şederea la Bucureşti nu ne-a priit..."*

Astăzi, după o săptămînă de răfuială cu mine însumi... Dar mai bine să aminăm discuţia după meci..."

Repriza secundă : *Dobrin are drept preopinenţi pe cei doi antrenori ai săi, I. Bălănescu şi E. Mladin.*

MLADIN :

— Dobrin a efectuat în această iarnă, pentru prima dată în ultimii ani, o pregătire completă în cadrul clubului. Faptul că s-a şi operat pentru remedierea devierii de sept, i-a lăsat impresia că va avea o condiţie fizică excelentă. Debutul returului, cu Rapid, părea a-i confirma opinia. Şi Dobrin a început să se auto-păcălească, azi puţin la antrenamente, mîine puţin în viaţa particulară, a venit şi nevralgia şi Dobrin a început iar să aibă pauze în teren...

BĂLĂNESCU :

— A crezut că proviziile agonisite în perioada precompetiţională ajung pentru două sezoane !

DOBRIN :

— Ştiu că numai pregătirea continuă poate garanta o formă bună. Ce mai, am simţit-o doar pe pielea mea ! În prezent mă simt capabil să joc ca mijlocaş (am deci capacitate de efort) deşi nu-mi prea place zona propriului careu... (în acest moment apare din cabină Dumitriu III. Prinzînd ultimele cuvinte ale piteşteanului, el completează) :

DUMITRIU III :

— Pentru mine ar fi cea mai mare bucurie să ce în echipa naţională alături de Lobrin. Chiar şi la mijlocul terenului !

VALENTIN STANESCU : PLEDOARIE PENTRU VALOARE

Pledoaria sa — dacă se poate numi aşa, cunoscînd ochiul critic cu care îşi urnăreşte elevii — viza „valorile" formaţiei din Giuleşti, ca să păstrăm termenul lui Valentin Stănescu.

Despre Dîn, de pildă, (care duminică n-a jucat, avînd o intindere musculară) şi ne-a spus că sinusoida comportării din acest retur a avut o singură maximă : meciul de Cupă de la Piteşti. Deşi se pregăteşte bine la antrenamente, se pare că resimte încă oboseala turneului din Brazilia, condiţia sa fizică neatingînd încă capacitatea sa obişnuită. „Se poate conta pe Dan" — a concluzionat Val. Stănescu. Absolut de acord, completăm noi, cu condiţia ca „dereglările" temperamentale să nu anuleze tenacitatea cu care Dan se pregăteşte.

Despre Dumitriu II, antrenorul giuleştean ne-a spus concis : „Reprezintă o valoare care nu poate fi, pur şi simplu, omisă".

APĂRAREA STELEI

Faţă de un nesigur început de sezon, Sătmăreanu şi Hălmăgeanu se află acum în progres. Antrenorul lor, Ştefan Covaci apreciază poziţia selecţionarea acestora în lotul lărgit, asociind-o, ca o propunere, cu cea a portarului Haidu, pe considerentul că forma lor mai poate creşte încă în viitorul apropiat. Deci el vede un „trio" militar ca liant al apărării echipei naţionale.

O PROPUNERE ŞI... JUMĂTATE

— De ce nu şi Nunweiller IV ?, ne-a întrebat Nicuşor, antrenorul dinamoviştilor băcăuani. Lică, deşi accidentat, a fost cel mai bun şi mai constant om al echipei noastre. Se pregăteşte cu foarte multă conştiinciozitate şi consider că în momentul de faţă are o valoare superioară lui Pojoni şi Hălmăgeanu, candidaţi şi ei la lot.

Mai am şi o... jumătate de propunere : Daniel Ene. Este în mare progres faţă de anul trecut, şi-a mărit mult zona de acţiune, are poftă de gol. Rezervele pe care le mai am se datoresc însă fricii pe care o mai manifestă faţă de fundaşii „coltoşi".

MEDIA NOTELOR

PORTARI : Datcu 8 ; Răducanu 7,5 (din 4 jocuri) ; Coman 8,5 (din 4 jocuri) ; Haidu 6,5 (din 2 jocuri).

FUNDAŞI : Ivăncescu 7,8 ; Talpai 7,3 (din 3 jocuri) ; Sătmăreanu 7,6 ; Hălmăgeanu 6,6 ; Mocanu 7,1 (din 4 jocuri) ; Nunweiller IV 8 ; Pojoni 7,1 (din 4 jocuri) ; Dan 6,5 (din 4 jocuri) ; Barbu 7,9.

MIJLOCAŞI : Manolache 7,4 ; C. Dinu 7,9 ; Gherghели 6,6 (din 3 jocuri) ; Dincuţă 6,4.

ATACANŢI : Pîrcălab 7 (din 4 jocuri) ; Grozea 7,2 ; Moldoveanu 6 ; Ionescu 7,7 (din 4 jocuri) ; Dumitriu II 7,4 ; Dobrin 7,8 ; C. Radu 7,2 ; Sanu 7,6 ; Dumitriu III 6,2 ; Sorin Avram 6,6 ; Schiopu 7,7 (din 4 jocuri) ; Ene Daniel 7 ; Oblemenco 5,6.

NOTA : Mediile de mai sus au fost alcătuite după notele acordate de revista „FOTBAL".

Jucătorii în dreptul cărora nu s-a făcut o menţiune asupra numărului de partide, au jucat în toate cele 5 etape ale returului.

Florian, „coautor" al primului gol rapidist, trimite mingea în propria poartă
Foto : AL. BABIC

NUME NOI RECOMANDATE DE FAPTE

Iată-ne ajunşi, aşadar aproape de capătul comentariului nostru. Observaţiile privind comportarea selecţionabililor în etapa de duminică, opiniile antrenorilor care vizează, într-un fel, şi pe alţi jucători susceptibili de selecţie, are însă şi un epilog uzitat în presa sportivă de specialitate.

El aparţine de drept redactorilor, reîntorşi de pe stadioane la obişnuita masă de lucru, cu bloc-notes-urile încărcate de diverse observaţii.

Fie-ne permis, deci, să însemăm mai jos acest epilog sub forma unui scurt interviu-anchetă pe tema *„Cine ar mai putea răspunde PREZENT la lotul lărgit ?"*

Redăm, succint, răspunsurile citorva redactori ai revistei.

Mircea Tudoran : „Doi jucători m-au frapat în meciul de la Arad. ŞCHIOPU de la U.T.A. şi DINCUŢA de la Petrolul.

Primul, a lăsat o impresie excelentă : demaraje surprinzătoare, centrări precise, clarviziune în teren, şuturi la poartă, toată gama calităţilor pe care trebuie neapărat să le îndeplinească o extremă modernă. De fapt comportarea lui Şchiopu e într-un crescendo de la o etapă la alta.

Al doilea, a jucat fără greşeală ca mijlocaş defensiv acoperind o mare parte din teren şi dovedind astfel o mare capacitate de efort. Rezolvările impuse de joc le-a făcut uneori cu o mare fineţe tehnică. Mai mult, Dincuţă este tipul jucătorului care simte pulsul selecţiei. Îmi amintesc că înainte de a pleca în turneul de iarnă din Brazilia a făcut o partidă excelentă la Bucureşti în compania echipei Steaua. Şi el a confirmat încrederea acordată".

Paul Slăvescu : „La Piteşti am notat un jucător trecut cam uşor cu vederea. Este vorba de înaintaşul G. RADU (F.C. Argeş) evident cel mai bun jucător al localnicilor în partida cu A.S.A. Returul campionatului ni-l arată pe argeşean în ascensiune de formă, ambiţios în fiecare partidă. De fapt el a mai fost chemat odată în lot jucînd chiar anul trecut în Israel şi nu-mi explic de ce totuşi este neglijat".

Radu Urziceanu : SORIN AVRAM a făcut să înghete de cîteva ori inimile braşovenilor. De altfel el a realizat o suită de meciuri bune în acest sezon. Coechipierii şi antrenorii spun despre Sorin că este tipul de jucător care trage atacul înainte. Aşa e !

Am impresia că extremul dreapta bucureştean vrea să demonstreze că se mai poate conta pe el. Oricum, cred că nu există motive să nu-l mai încercăm pentru naţională. Mai ales că poate juca la fel de bine pe dreapta ca şi pe stînga, argument important pentru chemarea lui la lot".

Ion Cupen : „Din meciul de la Constanţa, o bună impresie a lăsat TUFAN. Şi el are la activ cîteva partide care îl scot în dinanomat. Să nu uităm partida cu Steaua ! Bătăios, destul de tehnic şi cu un dezvoltat simţ al porţii, Tufan nu este, după părerea mea, mai prejos decît alţii chemaţi la lot. Se dăruieşte total în joc, lucru deloc neglijabil."

Păreri şi păreri...

Desigur ele pot să fie confirmate sau infirmate, la un moment dat. Aceasta depinde însă, în mare măsură, de acei cărora li se încredinţează girul, de gradul lor de responsabilitate în pregătire de aici înainte. Subliniem că *intenţia noastră nu a fost alta decît de a atrage atenţia, într-un fel, selecţionerilor, de a-i ajuta, dacă vreţi, concret în greaua lor misiune, aum în preajma unei dificile confruntări internaţionale, cum e cea de la Viena, cu reprezentativa Austriei.*

Cînd vor apare aceste rînduri, nu voi fi în Bucureşti şi scriindu-le, încere un sentiment ciudat. Parcă aş lucra fără rost, parcă aş pasa lateral, la doi metri de poartă. Şi iată de ce : de fiecare dată cînd apare revista, şi am scris şi eu, cumpăr repede cîte un exemplar, recitesc, apoi caut să văd impresia rîndurilor mele asupra colegilor de sport. Oare şi comentatorii de profesie au asemenea „probleme" ?

Dar, revista „Fotbal" nu-mi solicită acest comentariu pentru a pune eu întrebări, ci pentru a da răspunsuri. Cei puţin, aşa cred. Ce fel de răspunsuri ? Ei bine, deşi au trecut cîteva săptămîni, nu reuşesc încă să-mi dau seama exact ce vor... cititorii (era să scriu spectatorii) de la mine şi deocamdată răspund (totuşi) propriilor mele întrebări.

Iată că, după ce sîmbăta trecută am fost spectatorul partidei Dinamo Bucureşti — F. C. Argeş, duminica aceasta am luat loc în tribuna la meciul... Steaua — Steagul roşu. De ce ? Deşi n-am jucat împotriva lui Dumitru Nicolae „cel mai mare...", şi deşi n-a scris nimeni despre cazul meu şi nici n-am avut certificate medicale care să-mi ateste contuziile şi leziunile închise sau deschise, „amintirea" lăsată de jocul de la Tg. Mureş este mereu... actuală. Am strîns din dinţi în partida cu Rapid, m-am chinuit la meciul cu Farul, n-am mai rezistat pînă la sfîrşit în „Cupa" de la Craiova şi, în sfîrşit, dr. Predescu (medicul echipei noastre) mi-a interzis accesul pe gazon.

Aşa că, la Braşov, am devenit un civil ca oricare altul, în tribuna stadionului „Tineretului" După cele 90 de minute ale partidei eram mai obosit decît dacă aş fi jucat şi am comunicat această constatare doctorului. Mi se pare că n-am procedat prea bine, pentru că el m-a avertizat că data viitoare voi rămîne la 200 de km depărtare... Hm ! A uitat că există trenuri, avioane, autoturisme...

Da, am fost spectator la Braşov, un spectator interesat. Interesat să văd cum joacă Steaua privită din afară. Şi trebuie să că spun că în această partidă atît de importantă pentru noi, băieţii n-au jucat rău. Dimpotrivă. „Schema" aceasta cu două linii de apărare de cîte patru oameni (în marea majoritate a timpului, Tătaru II a venit şi el în linia mijlocaşilor) se potriveşte cel mai mult echipei noastre. Am avut ocazii mai clare decît ale braşovenilor şi un pic de şansă ne-ar fi adus şi cel de-al doilea punct. N-am avut-o ! Nu-i nimic, poate că va fi prezentă în momentul hotărîtor. Mai ales că, acum, lucrurile se complică, „stafeta" timpului să cuprindă trei schimburi. Simt în ceafă respiraţia fierbinte a lui Pîrcălab, Boc şi a celorlalţi oameni ai lui Bazil Marian.

Revenind la meciul de la Braşov, aş vrea să vă spun că mi-a plăcut în mod deosebit Ardeleanu. Poate că şi pentru faptul că biografia lui fotbalistică seamănă puţin cu a mea. Adică, nu ne-a depistat nimeni, n-am fost în nici un lot de juniori sau tineret... Ne-am „descoperit" singuri, intrînd direct în Divizia A. Am, însă, senzaţia că fac o nedreptate unor oameni : lui Gigi Ola, de exemplu, pe care şi aşa l-au criticat atîţia că „nu prea face nimic cu juniorii", uitîndu-se faptul că Ola l-a adus în prim plan pe Tătaru II, Neagu, Iordănescu, Gh. Nicolae (Steagul roşu), Dumitru (Rapid), N. Ionescu (Petrolul) şi atîţi alţi puşti, că nu mai poţi să respiri de ei, în Divizia A. Zimbiţi, nu ? Ştiu de ce, dar vă rog să mă credeţi că aş fi foarte fericit, să-l văd azi-mîine pe Gigi Tătaru, purtînd tricoul cu nr. 8 în echipa naţională. Doar, eu i-am fost „profesorul". N-am nici un pic de modestie, nu ? Cui i-ar place, însă, un înaintaş... MODEST ?

CONSTANTIN COMENTEAZĂ
Spectator la Braşov

Iată cum a ratat Ţerălungă cea mai mare ocazie a meciului Progresul — „U" Craiova : deşi portarul Vasilescu a fost depăşit, Ivan a deviat balonul în ultima secundă !
Foto : S. BRAŞOVEANU

Însemnări de reporter

LA PAŞCANI, „UN FILM DE GROAZĂ"

Pe stadionul din Paşcani a rulat duminică „un film de groază". Cam aşa poate fi caracterizată partida de fotbal dintre Politehnica Iaşi, performera „Cupei" şi liderul seriei I din Divizia B şi echipa locală C.F.R., partidă cîştigată de gazde cu scorul de 2—0.

De la bun început, fiecare intrare a feroviarilor a purtat în sine intenţia duritătii. Tonul avalanşelor de brutalităţi l-au dat Ruşu, Contardo (C.F.R.) şi Lupulescu (Politehnica) ; totul a culminat cu rănirea lui Bejan şi scoaterea din joc a lui Drăgan, ambii de la C.F.R. S-a lovit tare de ambele părţi, fără menajamente, fără respect faţă de public şi fotbal.

O decizie hotărîtă, adică eliminarea unei perechi de „cocoşi" de către arbitrul bucureştean C. Ghemingean în acele prime 7 minute prevestitoare de rău, cînd s-au înregistrat 12 (!) faulturi, ar fi avut darul să evite nedoritul spectacol din final. Dar arbitrul a amplificat tensiunea în min. 78 cînd a acordat, a anulat, iar a acordat şi, în sfîrşit, din nou a anulat un gol înscris de teşeni.

Au urmat scene reprobabile. Rozorea (C.F.R.) l-a „invitat" pe portarul teşean Constantinescu la o partidă de... caich antrenorul V. Rizea (C.F.R.) şi-a vărsat nervii, prin cîteva lovituri asupra portarului Constantinescu, iar cei doi antrenori Rizea (C.F.R.) şi Zaharia (Politehnica) au purtat în văzul şi auzul tribunelor „aprinse" un dialog dur, cu ameninţări şi mingiieri ironice, gata-gata să se transforme într-o adevărată bătaie...

Are cuvîntul comisia de disciplină a F.R.F.

MIRCEA IONESCU

UNDE-I MARTINOVICI ?

Titlul nu creează nici un fel de dubiu. Martinovici nu este la Jiul pentru că, după cum se ştie, după lungi tratative şi discuţii a fost transferat la Universitatea Craiova. Dar paradoxal, nu este nici la „U" întrucît, practic, contribuţia lui la echipă nu se vede în teren. Ca să vă convingeţi, iată notele obţinute de purtătorul tricoului cu nr. 7, în ordinea etapelor jucate : 5, 4, 5, 9, 5.

Oare, nu este prea puţin pentru jucătorul care cîndva atrăsese atenţia selecţionerilor, care devenise un fel de spaimă pentru fundaşii şi portarii adverşi ? In meciul de simbătă, de la Bucureşti, Martinovici a fost net inferior, în toate privinţele, unui jucător cu un nume mai puţin sonor : de exemplu lui Radu Ionescu, speranţa îndreptăţită a „bancarilor", produs al „laboratorului" propriu. Craioveanul n-a făcut în tot meciul decît cîteva „un-doi"-uri cu Niţă şi Circumărescu, a tras o singură dată la poartă, şi, apoi, l-a cuprins resemnarea.

Şi cînd te gîndeşti cîtă vîlvă s-a făcut în jurul cazului „M" considerat „soluţia salvatoare" a atacului din Cetatea Băniei !

S. T.

FOTBAL NU SE JOACĂ ?

Tiberiu Bone antrenorul echipei A.S.A. Tg. Mureş, părăsise încinta terenului meciului. *Astfel încît n-a mai putut asista la ultima altercaţie a jucătorilor săi cu gazdele. Nu a plecat însă înainte de a-şi vărsa nervii pe unul din arbitrii de tuşă care i-a cerut socoteală în termeni violenţi, în faţa tribunei principale, pentru inscrierea ultimului gol. El încheia astfel o suită de nereguläritäţi şi vociferări ale propriilor jucători din timpul partidei cu F. C. Argeş.*

Pentru Timpănaru, rare au fost atacurile care să nu se soldeze cu fault. Şi tot el se supăra şi cerea cont în stînga şi în dreapta ! Chiriu, neputînd să-l oprească regulamentar pe Kraus, pur şi simplu l-a placat, trăgîndu-l între tricou şi trintindu-l apoi la pămînt. Mureşan (recidivist în materie) supărat pe toţi — arbitri, adversari şi coechipieri — uita pur şi simplu, adeseori, pentru ce se află în teren tocmindu-se ca la piaţă.

Şi culmea, în cabina arbitrilor, conducători ai echipei din Tg. Mureş se lamentau că în asemenea condiţii nu pot juca fotbal ! De fapt aveau dreptate : în asemenea condiţii nu poate fi vorba de spectacol, de fair-play, într-un cuvînt, de fotbal. Şi aceasta nu din cauza altcuiva, ci din cea a propriilor jucători care, aflaţi în vădită dificultate în repriza secundă, au apelat la mijloace total străine întrecerii sportive.

Arbitrul întîlnirii, craioveanul Octavian Gomşa, indus în eroare de tuşierul S. Drăgulici, *n-a semnalat poziţia de ofsaid din care a pornit Nuţu la ultimul gol. Dar el a greşit încă odată cînd a acceptat minute în şir toţeneala din teren. Atunci cînd se impunea eliminarea celor certaţi cu disciplina.*

P. SI.